

[Alfred Hansen]

sig selv være overflødig, og det kunne vi da hilse med tilfredshed.

Jeg kunne desuden have lyst til at kommentere den nuværende lov, som man kunne ønske indeholdt bestemmelse om, at der var pligt til at høre arbejdsmarkedsnævnet i det amt, virksomheden fraflytter. Jeg vil gerne høre, om handelsministeren kunne tænke sig at ændre den nuværende lov på den måde, at arbejdsmarkedsnævnene i højere grad fik mulighed for at øve indflydelse på tilskud til de virksomheder, som fraflytter et amt; man kunne godt tænke sig den situation, at et arbejdsmarkedsnævn ville være imod en fraflytning ud fra absolut gode bevæggrunde.

Retsforbundet kan ikke støtte det foreliggende forslag under nogen omstændigheder; vi mener ikke, at det ændrer forholdene til det bedre.

Wilhelm (VS):

VS har aldrig været nogen varm tilhænger eller bare tilhænger af egnsudviklingsloven. Vi opfatter det sådan, at der for øjeblikket er en ramme på ca. 300 mill. kr. om året, der gives så at sige betingelsesløst som kapitalstøtte, at der er en masse hemmelighedskræmmeri omkring denne støtte af hensyn til virksomheders anonymitet osv., og at det ikke bare er sådan, at denne støtte lejlighedsvis kan gå tabt – vi erkender, at hvis man vil den ting, må der selvfølgelig også være sådanne tilfælde en gang imellem – men at det også er sådan, at denne støtte i nogle tilfælde – der har været masser af grimme eksempler – direkte er gået til bortrationalisering af arbejdspladser.

Dette forslag kan vel nok kaldes en lex Mayland, og jeg skal starte med at omtale de ting, vi finder positive ved det. Vi synes, det er et godt formål, SF forfølger i pkt. 4a) og i pkt. 5. Oplysningspligten mener vi reelt er noget, det er værd at slås for, også i dette samfund. Det er betingelsen for, at man overhovedet kan diskutere og kritisere og vurdere de ordninger, der foreslås fra arbejderside. Hvad angår pkt. 5, pligten til, at der indgås overenskomst, kan det være, hr. Bolvig har ret i, at det gør man helt normalt, men i så fald skulle det jo heller ikke være noget stort problem for de radikale at støtte dette punkt. I hvert fald har vi sympati også for det punkt.

Men de andre dele i forslaget, denne idé om staten og fagbevægelsen, der sidder og vurderer, er vi nok betydelig mere skeptiske over for, end SF er. Det gælder ikke mindst sådan noget som pkt. 4b), hvor de ansatte nu skal integreres i beslutninger om afskedigelse og om produktionstilrettelæggelse, men vel at mærke inden for de fastlagte budgetter, osv., hele den idé om at integrere arbejderne på virksomhederne under de vilkår, som almindelig kapitalistisk produktion kræver, kender man fra ØD-debatten og fra alle mulige andre principielle debatter om disse ting. Det ser vi noget anderledes og betydelig mere negativt på, end SF gør, og det fører til, at vi, hvis dette forslag kommer til afstemning som helhed, ikke vil kunne medvirke.

Jeg vil sige til sidst, at dette med oplysningspligten til gengæld er noget af det, vi synes er konstruktivt, og som burde være en selvfølge. Ud over det punkt, som forslagsstillerne her nævner, kunne der være tale om i det hele taget almindelig offentliggørelse af disse ting, både i forbindelse med denne lov om de 300 mill. kr. og i forbindelse med den lov, der blev vedtaget lidt tidligere i dag om produktudviklingsstøtten, og alle de andre støtteordninger, hvor der er dette utrolige hemmelighedskræmmeri med henvisning til virksomhedernes konkurrenceevne og deres hemmeligheder med hensyn til patenter, og jeg ved ikke hvad.

Dér er det interessant at sammenligne – og det vil vi benytte denne lejlighed til at tage op i erhvervsudvalget – at når det gælder EF-støtteordninger, er der en helt anderledes åbenhed. Jeg ved da godt, at der er det, fordi man skal drive EF-propaganda samtidig.

I tidsskriftet Europa offentliggøres simpelt hen med modtagernavne og identitet, med beløbsstørrelse og med formålet for støtten løbende hvert år, hvad disse beløb er gået til. Det er jo pudsigt at se, at når EFs muligheder for at lave propaganda pro EF kommer ind i billedet, så tæller hensynet til anonymiteten for virksomhederne, hensynet til projekternes karakter og alt det dér, der skal holdes hemmeligt, pludselig mindre end EFs propagandamuligheder.

Vi vil derfor forfølge også på denne led, om ikke handelsministeren kunne tænke sig at indføre i det mindste den samme grad af offentlighed omkring alle disse fordækte